

Синергізм розвитку інноваційної діяльності та його залежність від інтелектуальної власності

Любима О.С., Сагайдак-Нікітюк Р.В.

*Національний фармацевтичний університет,
Кафедра менеджменту та публічного адміністрування
(м. Харків, Україна)
management@nuph.edu.ua*

Актуальність інноваційної діяльності та інтелектуальної власності, яка є результатом нововведень, в даний час істотно зросла і визначає положення країни на економічній і політичній карті світу. Макроекономічна роль інтелектуального ресурсу полягає в трансформації характеру відтворення, в переході національного господарства на більш сучасну модель розвитку і його оптимізацію за міжнародними стандартами.

Інтелектуальна власність – це ідея, винахід, нововведення, яке захищене законом від копіювання та незаконного використання сторонніми особами. Вона покровоко стає основним стратегічним джерелом, що забезпечує конкурентоспроможність економіки країни. Адаптована під прогрес і знання, економіка створила середовище з конкуренцією, в якому ведеться боротьба за володіння унікальними правами на винаходи та нові ідеї. У наш час спостерігається безперервне зростання наукоємності продукції, вартості технологічних розробок і методів їх впровадження в промисловість. Ці умови формують ринковий успіх підприємства, спираючись на нові знання. Розглядаючи інтелектуальну власність як основний ресурс процвітання і розвитку країн у всьому світі, можна прийти до висновку, що саме цей ресурс є ключовим в прискоренні подолання світової кризи.

Поняття сучасної кризи має структурний характер, тим самим висуваючи високі вимоги до зміни галузевих пропорцій глобальної економіки і безперервного оновлення ресурсів і технологічної бази. Кризи – це явища циклічні і типові для усього світу, що дозволили накопичити достатній досвід щодо їх подолання. Загальні негативні ефекти післякризового стану економіки тісно пов'язані з регіональною специфікою. Отже, в українській економіці кризові наслідки тісно взаємозв'язані з традиційними і історичними структурними диспропорціями економічної ситуації країни. Без інноваційного процесу виникає проблема технологічного відставання від світової економіки і найсильніший знос матеріально-технічної бази.

Створення та впровадження програм з удосконалення українських підприємств, заснованих на інноваційних досягненнях, містить в собі проблематику підтримки і формування сприятливих умов для змін структури в сфері комерціалізації наукових досягнень. Взаємозв'язок в інтеграції виробника і прогресивної наукової думки, проявляється в нових зразках продукції діяльності з підвищеною споживчою цінністю. Із загальних закономірностей впровадження інновацій, однією з істотних є підвищення витрат на розробку продукту і скорочення тривалості його життєвого циклу. Технічна складність дає цим продуктам статус тимчасово захищених від зазіхань менш інноваційно активних або некомпетентних в науковому пошуку конкурентів. Така теоретична модель впровадження інновації має назву «парадокс Пітера Друкера», сенс якого полягає в підтвердженні зниженого ризику підприємництва, заснованого на інноваціях, в порівнянні з оптимізованим на традиційних процесах. Але зазначена модель є актуальною лише в разі організації бізнесу в умовах сприятливих з боку політики, що заохочує інноваційну активність громадян.

Таким чином, важливість інтелектуальної власності в регуляції процесу впровадження інновація носить визначальний для його підсумків характер.